

אהינו לית ישראלי
טרמו נא גען יפה למען קיומ העלוֹן,
המופץ כל רחבי הארץ ובחוֹל'
ע"י מטעלים לילדי - כל החקנשות קודש
בכל סעפי הדואר, מספר 7-2255-89

♦ תפילה ♦

♦ רבינו שמעון בן יוחאי עיר וקדיש מון שמייא נהיה, בוצינא קדישא, בוצינאعلاה, בוצינא רבא, בוצינא יקראי, אתם הבוחתם לישראל שלא תשתחה התורה משישראל על ידכם, כי בזhor דא יפקון מן גולטא.

♦ ואפלו בתקופת ההסתירה שבתוּ הסתרה בעקבות משה באחרית הימים האלה, הבוחתם שאף על פי כן לא תשכח התורה מפני זרעו, כמו שכותב: ואני הסתר אסתור פנוי בים ההוא על כל אשר עשה, וענתה השירה הזאת לפני פניו לעד כי לא תשכח מפני זרעו.

♦ והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו בהם חוץ, כי ארך علينا הגלות ומשך علينا השבעות, ובכל יום אנו הולכים ודלים, ומטה ידינו מאד כי אזלת יד ואפס עצור ועוזבו.

♦ כי נשארנו כתובמים ואין אב, ואין מי יעמוד בעדנו והנה בתקופת סוף הגלות המור הזה, וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח מימי האלהי הארי צצ'ל, ועمر בית ישראל משתוקקים ומתגעגים מאד להשם יתרברך, והכל חפצים ליראה את שמר בהשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא הייתה זאת מימי קדם הקיצותי ועדוי עמר, באתי עד קץ כל הדורות ועודיו עמר עדין אנו אחוזים בך, ומשתוקקים לעבודתך בכלות הנפש.

♦ אבל אף על פי כן, גם גודל רוחוקנו מפרק בעיתים הללו הוא גם כן ביל שיעור, כי טבענו ביון מצולה ואיינו מעמד בינו במעמקי מים ושבלת שטפתנו וראה את עמר ישראל מורדים מאד, אשר אי אפשר לבאר ולספר גודל התగות הבעל דבר אשר התגירה בינו מאד, עד אשר הפיל אותנו מאד.

♦ והנה אני בעני מי אני לספר צרות ישראל, רק אתם בלבד ידעתם את כל המעמד ומצב של ישראל באחרית הימים אלה.

♦ אך, באתי לספר ולצעוק עלי ועל נפשי, על עוצם רוחוקי מהשם יתברך, ועוצם פגמי ועונוטוי הרבים ופשע העצומים, ועל אלה אני בוכיה עיני עיני יודה מים, כי אני יודע שם דרך איך להזכיר לי הכת דקדושה, ואיך לזכות לתשובה שלימה, ובאיזה דרך אתחיל לעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ואיך ובמה זאתה לתקון קלוקלים ופגמים כאלה לא ידעתי נפשי,安娜 אני בא, אני אוילר

♦ רבינו שמעון בן יוחאי ♦

♦ רבינו שמעון בן יוחאי. הבטיח שלא תשתחה תורה מישראל על ידו. כמובא בדברי רבוינו, זכרונות לברכה (שבת קלח):

♦ שנכנסו רבותינו לכרכם ביבנה אמרו:

♦ עתידה תורה שתשתכח מישראל.
♦ ואמר רבינו שמעון בן יוחאי שלא תשתחה. שאמר:

♦ כי לא תשכח מפני זרעו.
♦ וכמובא בזוהר (נשא קכד):
♦ בהאי חבורה דאייה ספר הזוהר יפקון בה מן גולטא (על ידי החיבור הזה, שהוא הספר הזוהר, יצאו מן הגלות).

♦ ועתה באו וראה והבן, נפלאות נסתרות של תורתנו הקדושה. כי על כן סマー רבינו שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק כי לא תשכח מפני זרעו. כי באמת זה הפסוק בעצמו, מרומז

♦ גורל אחד לה' וגורל אחד ...
♦ עלמא דatoi [עולם הבא] הוא כלו טוב, ככל אחד, ואין שם שם רע כלל.

♦ ולמטה שם מוגדרין לשני גורלות, גורל אחד לה' וגורל אחד וכו', שהה בחינתם כה הבהיר, שיש כח ביד כל אחד לבחור לעצמו גורלו וחלקו.

♦ על-כן, צריכין לשמור מaad את הזרון, שהוא לאדבך מחשבתו בעולם עולמא דatoi [לדבק המחשבה בעולם הבא], כי למטה בבחינתם הימים בחנות הזרון, קשה מאד וכבד על האדם לבחור בגורל הטוב, מלחמת שני הדריכים נתונים לפני, וגם אפשר לטעות לפערם, חס ושלום, להמיר טוב ברע ורע בטוב.

♦ אבל, כשמדובר מחשבותיו בעולם דעתך, שם כלו טוב, גורל אחד כלו לה', איז בודאי לא תמעד אשורי, כי ממש יכול להמשיך דרך הטוב שלך בה בעולם הזה, יוכל לבחור לו דרך החיים והטוב, אפילו בדור הימים בעולם הזה, ועל-ידי מחשבתו דבוקה תמיד בעולם דעתך, שמשם יוצאים כל הדריכים הנ"ל.

♦ וכל זה זוכין על-ידי עסוק התורה, שעיל ידה ממשיכין החיים והמידות, דהינו ממשיכין החיים ממקור החיים, מעלה דעתך, לתוך הימים והמידות, לזכות גורל הטוב גם בעולם הזה, כב"ל (אווצר היראה - תלמוד תורה, מ"ד / ליקוטי הלכות - הלכות פורים, הלכה א', אות ב').

❖ מידות ❖

❖ צrisk להאמין בהשם יתברך בדרך אמונה ולא בדרך מופת.

❖ על-ידי עונה תזכה לאמונה.
❖ בראותך שני מעשה, אל תאמר מקרה הוא, אלא תאמין כי זה השחתה השם יתברך.

❖ מי שיש לו הנהה מדיבור של אפיקורוס, אפילו שאינו מדברי אפיקורוס, על-ידי זה בא להרהור עבודה-זרה.

❖ על-ידי אמונה האדם חביב להשם יתברך כאשר לבולה.

❖ מי שאין מכין את לבו, אינו יכול לבוא לאמונה.

❖ מי שנאנך אמונה ממנה, ילך על קבר יسرائيل וספר החסדים, שעשה לו הקדוש-ברוך הוא.

❖ אמונה תולה בפה של אדם.

❖ אמונה חשוב כצדקה.

❖ אמונה המירות - אמונה).

לברכה שיש צדיקים ששברו התאותות, אך הוא כמו עור שמעבדין אותו, ואף על-פי שמעבד העור אך נשאר בו קצת ריח שהוא טוב. כמו כן הנמשל שיש שבריו התאותות, אבל עדין נשאר קצת שמן מהם, ועודין התאותות כרכום אחרים במקצת.

⊗ גם אמר כבר, שצרכין לנ��ות הגוף מהתאותות כמו שמעבדין הגוף ומהפכו אותן. רק צריך שהייה הגוף נקי ומעבד לגמור מהתאות, עד שמנש ייה יכול להפכו, ולראות שהוא נקי, יי' יכול להפכו, ולא נמצא בו שום שמן וריח כלל, משום תאורה ומידה רעה שבועלם.

⊗ ורבינו, זכרונו לברכה, היה מפסיק למגרוי מכל התאותות והמידות רעות, ולא נשאר בו שום שמן כלל, משום תאורה ומידה רעה בעולם.

⊗ וכל זה, זכה בילדותו, קודם שהתחל לילך בהשגות גבוחות, והרבה זמן קודם שנסע לא-ישראל. אך, אחר-כך, זכה לעליות ממעלה למעלה, ומדרגה למדרגה, עד שעלה למקום השעה, זכה למה שזכה, למדרגה עליונה שאפשר לדבר מזה כל (ז' מוהרין - גיינטו וטורה בעבורת ה', רל'יר').

מכתב ☈

⊗ הכל נברא בשבייל הצדיק וככל החיות של כל העולמות מראש ועד סוף הכל נmarsrk רק על ידי הצדיק האמת שהוא עיקר ושורש הכל כל מה שהחושך גדול ביותר צרכיהם להמשיר חסド גדול ביותר להמתיקו ולבטלו.

⊗ ואגד התגברות החושך של דורותינו אלה אי אפשר לבטל רק על ידי רבי החסד הנמשך על ידי מעיין החכמה של הצדיק האמת כי כל החיות של כל העולמות מראש ועד סוף הכל נmarsrk רק על ידי הצדיק האמת דיבק אל שהוא עיקר ושורש הכל (אטפער אביגי הנחל ב' - מכתב קס'א').

צדיק ☈

⊗ צרכין להשתדל מאד להתקרב להצדיק שהוא בחינת חסיד באמת, שעוסק תמיד בתורת חסד, למדור תורה על מנת ללמידה, לעשות חסדים אמתיים בעולם, וועסוק בתורה בק Kushnerה צאת, עד שמעורר ומאייר בלימוד תורתו כל נשמות ישראל, הקשרים בהتورה הקדושה, עד שעיל ידי זה מגיע הארה לכל אחד משורש נשמתו, שעיל ידי זה נעשין בעלי תשובה וגרים, שעיל כן תורתו היא בחינת תורה חסד נ"ל.⊗ ורך על ידי יכולן לזכות להפשיט מעצמו הבגדים הצואים, בשלמות, ולזכות לבגדים נקיים ולבדנים (או'יר היראה - צדיק, ל'ז).

♦ וה' הטוב ברחמיו יسمع תפלתכם ויעזר ויגן ווישע אותי ואת כל ישראל למוניכם, ויחזירני בתשובה שלימה לפני מהרה, ויאחזני ולא ירפני, ואל יעדבי ואל יטהני בשום אופן, עד שאזכה לשוב אליו באמת, וуд עולם, ולתקן כרצונו הטוב מעתה ועד עולם, ולהיותichi את כל אשר פגמתי, בכח וזכות הצדיקים אמיתיים, אשר עליהם בלבד אני נשען לדוד דברי אלה לפניהם ולפניהם השם יתברך, בעל הרחמים יודע תعلומות ה', יגמר בעדי, ה' חסדן לעולם מעשי ידיך אל תורף, והוציא ממסגר נפשי להודות את שמן, בי יכתיו צדיקים כי תגמל עלי (לקוטי הפילות א', מ"ז).

סיכום ☈

⊗ סיפור, שהבעל שם טוב צ"ל התפלל פעמי אחת עם החבירא שלו, והתפללו בהתלהבות גדול מאד כדרכם. ⊗ אחר כך, כשגמרו תפלים, ראו שהבעל שם טוב צ"ל הוא בפנים זעפות.

אחינו בית ישראל
העלון שלכם בסוכה
תרמו עביך יפה, למען קיומו!
בכל סנייפי הדואר,
מספר ח-ן: 7-2255-89

⊗ אחר כך, ענה ואמר להם: בעת שהייתם מתפללים, הכניס הבעל דבר בכל אחד מכם מחשבות של גאות ורמות ווחא, שאתם מתפללים בהתלהבות ובדבקות כזה, ועל ידי זה נתעורר למללה קטרוג גדול עלייכם. והיה לי גישה גדולה, עד שהמתתקתי זאת.

⊗ וספר זאת, למען דעת כמה וכמה צרכים להרבות בתפילה על זה, לזכות להנצל מגאות שהוא תועבת ה', כי יכול להיות שאפלו שכבר נקיים מכל התאות והמידות רעות, אף על פי כן נשאר בלב גואה טמונה, חס ושלום, וכמבואר בתורה הנעור בלילה (לקוטי מוהרין א', ג"ב).

⊗ ועל כן צרכין בשבייל זה להתגבר מעד בתפלות וצערונות להשם יתברך, שיעדזו לבטל גם את זאת, מבואר שם, ולזכות לעונה אמתית (כוכבי אור - אגשי מוהרין ב', י').

חיי מורה"ן ☈

⊗ לעניין שברית התאותות ומדות רעות למגרוי, בתחלת הביטול, שהתפאר את עצמו שזכה לזה, אמר רבנו זכרון

את חرفתי העצומה, אנה אברה, אנה אטמן מפני בשתי וכלהתי, ואמר להרים כסוני ולגביעות נפלו עלי, או' מה היה לי, או' מה היה לי, על כן אמרתי שעו מי אמר בבכי, או' ייחסו אולי ירחם, כי אין מעצור לה' להושיע גם אותנו, בעת הزادה, כי הרבה רוח והצלחה לפניו, כמו שכתוב: **הן כל תocal ולא יבצר מך מזמה, ומוי יאמר לך מה תעשה.**

♦ על כן באתי עבini בפתחה, רשות דל ואביוון, נגוע ומעונה, מבולבל ומתווך עני וכואב, לצעק ולזעוק לפני הדרת קדשתחם:

♦ ... רבבי רבבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שזכינו בדורות הללו לשמעו נפלאות נוראות גודל תחם לאיך מרומץ בתורה שעיל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהבאתם ראה ממנה, שהוא כי לא תשכח מפני זרעו הוא סופי תבויות יוחאי", ושמכם הקדוש בעצמו מרומץ בפסוק ע"יר וקידש מן שמייא נ'חית אשר אתם בלבד יודעים סוד דברים האלה, אתם בלבד יודעים גודלות ההבטחה שהבטחתם לישראל שעיל שלום נבא על זה בתורתך רבינו עלי השלם נבא על זה בתורתך הקדושה מקודם.

♦ על כן באתי להזכיר, נא רבותי הקדושים, חמלו עלי ואל תשכלו על כל הרע שעשיתני מעודי עד היום הזה, במחשבה דברו ומעשה, אשר המרי עמי אמר אל ועצת עליון נאצתי אל תביטו בעשי הרים, ואל תעשו עמי כחטא, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה מעד מעדים והתעוררות, ובכמה מיini עצות נוכנות בכל יום ובכל עת, להתקרב להשם יתברך, ואני בעוצם קשיות עורי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא הטיתי אוזני ולבבי לכל זה, חoso עלי ואל תשיטו לב לכל זה, ואל יחר אפסם כי חיללה, רק תהשבו מחשבות עוד מעתה לבב אהיה נדחה מהשם יתברך ומכם חיללה.

♦ כי עדין אין מעצור לה' להושיע גם בעת הزادה כי אין לי שום כח עתה אלא בפי בלבד, וגם זה מאתן יתברך אשר לא עזב חסדו ואמתתו מעמי, וננתן כח לעוף כמוני, לדבר עתה מעט דברים האלה ועל זה תמכתי יתודתי, שתרכמו עלי ותעשו את אשר אזכה לשוב באמת להשם יתברך (ולבא לארץ ישראל מהרה בשלום, ודבר כל זה ויתור מזה שם על ציון שלכם הקדוש).